

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

RAMMELAAR

Een pikante ‘stoute’ komedie in vier bedrijven

door

Dirk Vermiert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3477

PERSONAGES

(1 dame – 4 heren)

MARCO, meneer drie minuten, douche inbegrepen :

PIERRE, bibliothecaris, maar leest nooit een boek: werk en privé moeten gescheiden blijven :

LEO, de oudste, heeft wat steun nodig om nog te presteren, maar hoe ouder de viool, hoe mooier de muziek :

EMANUEL, hij houdt het appartement proper op een heel ‘speciale’ manier :

EMMANUELLE, de mooie jonge vrouw waar alles rond draait :

DECOR

Een luxueuze flat. Bar met alle toebehoren. Daar achter een deur die naar de keuken leidt. Naast de hoofdingang een telefoon met camera. Vier deuren. De achterste deur gaat naar de badkamer. De drie andere deuren geven respectievelijk toegang tot de kamers van Marco, Leo en Pierre.

KORTE INHOUD

Drie getrouwde mannen delen in het grootste geheim een appartement, De Rammelaar, waar ze hun minnaressen en nieuwste veroveringen ontvangen en broederlijk delen. Een prima regeling, tot een van hen verliefd wordt op een jonge vrouw. Hij besluit haar voor zich te houden en niet te delen met de andere leden van het clubje. Dat is als een knuppel in een hoenderhok gooien, al gaat het in dit geval om een konijnenhok vol rammelaars.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(De scène is donker op het licht van een gsm na dat het gezicht van Marco deels zichtbaar maakt.)

MARCO : Je moet nu, stante pede, onmiddellijk, sito presto naar hier komen. (...) Ik bel vanuit de Rammelaar. (...) Ik weet dat hier geen gsm is toegelaten, maar 't is hoogdringend. (...) Nee, ik moet niet dringend naar het toilet en heb geen sleutel van de Rammelaar bij. (...) Nu komen. Alarmfase 3. *(Drukt een nieuw nummer.)*
 Je moet nu, stante pede, onmiddellijk, naar hier komen. (...) Ik bel vanuit de Rammelaar. (...) Ik weet dat hier geen gsm is toegelaten, maar 't is hoogdringend. (...) Ja, ik weet dat in de statuten staat dat ik geen gsm mag gebruiken in de Rammelaar. (...) Niks te 're-ge-le-men-ten'. Nu komen. Alarmfase 3.

(Donker. - Muziek. - Drie maal een kort lang kort voordeur bel geluid. Licht op. Leo op.)

LEO : Marco! Marco, waar ben je? Niemand. *(Loopt tot bij de deur van Marco zijn kamer, klopt.)*

(Drie maal hetzelfde voordeur bel geluid. Pierre op.)

PIERRE : *(roept)* Marco! *(beat)* Ha, Leo. Wat doe jij hier?

LEO : Telefoontje van Marco. In paniek.

PIERRE : Heb ik ook gekregen. Is hij hier?

LEO : Niet op zijn kamer.

(Deur van badkamer gaat open.)

MARCO : Haha! Jullie zijn er. Gelukkig.

LEO : Wat is er zo dringend?

MARCO : Ik moest hoognodig. Spetterpoep. De spanning. Zenuwen. Problemen.

LEO : Zo dringend om alle statuten aan uw laars te lappen?

PIERRE : Toch geen lijk? We gaan hier geen 'Loftje' doen, toch?

MARCO : Nee. Nee, echt niet.

PIERRE : Wat dan?

LEO : Wat dan wel?

MARCO : Ik ben verliefd!

LEO : Shit.

PIERRE : Dubbele shit. Dat is erger dan moord.

LEO : Wat je zegt is juist. Met moord kan je weggkomen, met verliefdheid niet. Je hangt.

PIERRE : Inderdaad. Vrouwen zijn als honing, het smaakt lekker maar het kleeft. *(beat)*

We moeten hem uit zijn roes halen. Maar hoe? Zie hem daar staan, hij lijkt haast te zweven.

LEO : Koud water?

PIERRE : Dat helpt bij een erectie niet bij verliefdheid. *(beat)* Wacht eens, we weten nog niet op wie hij verliefd is. Misschien wel op een van onze escort vrouwen of oppik-meisjes, dan is er nog hoop. *(beat)* Marco, beste vriend, wie is de ongelukkige?

MARCO : Wat?

PIERRE : Sorry dat ik je zo uit dromenland haal, maar we willen graag weten wie jou plots tot verstandsverbijstering heeft gebracht.

MARCO : Emmanuelle. *(Terug in dromenland.)*

PIERRE : *(Neemt Leo terzijde.)* Oké. Dat zit snor.

LEO : Waar heb je het over?

PIERRE : Dat is een film van 1974. En Silvia Kristel die de hoofdrol speelde is niet meer.

Met andere woorden onze vriend hier heeft last van een Fata Orgasmus.

LEO : Juist. *(beat)* Een wat?

PIERRE : Een seks georiënteerde fata morgana.

MARCO : Jullie zullen haar fantastisch vinden.

PIERRE : Daar twijfelen we niet aan. We kennen je smaak.

MARCO : Echt?

PIERRE : Ze is slank, platte buik, kleine maar stevige borsten, een mooi rond en opbollend achterwerk. Donker, kort geknipt haar. Een bles van rechts naar links. Blauw grijze ogen. Groot, als een angstig hertenjong. Witte parels rond haar nek die meanderen tussen haar borsten tot aan haar navel.

MARCO : Over wie heb je het?

PIERRE : Emmanuelle.

MARCO : Die van de film?

PIERRE : Ja.

MARCO : De mijne is mooier.

LEO : Natuurlijk. In je verbeelding.

MARCO : Niks verbeelding. Levensecht. Ik zal jullie aan haar voorstellen. *(beat)* Maar niet aankomen. Kijken mag, aankomen niet.

LEO : Wij delen toch alles. Dat was de afspraak. Staat in de statuten!

MARCO : Deze keer vissen jullie naast het net. Emmanuelle wordt de mijne. Alleen van mij.

PIERRE : En wat gaat je vrouw daar van denken?

MARCO : Daar moet ik nog over nadenken. *(beat)* Iets drinken?

PIERRE : Een dubbele whisky.

LEO : Water.

PIERRE : Water? Het is niet omdat Marco hier een beetje vreemd doet dat jij hem moet gaan na-apen. Water dat is alleen goed voor de planten. Jouw woorden.

LEO : Ik moet straks nog naar de dokter.

MARCO : Toch niets ernstig?

LEO : Nee. Nee. Wat problemen met mijn ... heu ... nek. Stijf.

MARCO : Ach, waarschijnlijk een kou gevat. Absint?

LEO : Water.

MARCO : Aangelengd met absint.

LEO : Water. Puur.

MARCO : Droogneuker.

(De drankjes worden geserveerd. Marco drinkt cava.)

PIERRE : Wat is dat?

MARCO : Emmanuelle houdt van bubbels. En nu oefen ik.

PIERRE : En dat voor een Palm drinker!

(Een gsm speelt een romantische tune.)

MARCO : Emmanuelle! *(beat)* Sorry, jongens. Ik moet dringend ... *(Hij verdwijnt in zijn kamer.)*

LEO : We hebben een serieus probleem.

PIERRE : Ik ook ... ik bedoel, ik wil die Emmanuelle wel eens uitproberen.

LEO : Pierre, daar gaat het nu toch niet om. Het gaat nu niet over de afspraken die we hebben gemaakt. Het gaat om Marco. Hij is ziek.

PIERRE : Toch niet omdat hij cava drinkt ...

LEO : *(onderbreekt)* Denk niet met je lul, Pierre! Het boudoir dat we hier voor ons hebben ingericht kan alleen maar blijven draaien als we trouw blijven aan onze vrouwen, én de statuten!

PIERRE : Je hebt gelijk. Het klinkt als de logica zelf, Leo. Verliefd zijn is des duivels. Onze vriend hier zal er voor zorgen dat zijn madam argwaan krijgt want ze bespeurt plots een anomalie.

LEO : Heeft die Emmanuelle een vieze ziekte?

PIERRE : Nee! Marco zijn vrouw gaat veranderingen waarnemen die zij binnen de normale context van hun relatie niet kan verklaren. Dus zal ze vragen stellen. Achterdochtig worden. Op onderzoek uitgaan.

LEO : Oei.

PIERRE : Zeg dat wel.

MARCO : *(Terug op.)* Ze komt.

PIERRE : Hier naartoe?

MARCO : Ja.

LEO : Dat is tegen de "re-ge-le-men-ten" *(spreekt het nadrukkelijk uit)* van onze boudoir.

MARCO : O ja?

LEO : Ja. Hier komen alleen vrouwen die we 'sharen' 'liken' of hoe je dat tegenwoordig ook mag noemen ...

PIERRE : (*onderbreekt*) Bestijgen. (*beat*) Relaties dat is iets voor op een ander. Hier wordt niet vreemdgegaan.

LEO : Nee?

PIERRE : Nee. Hier heerst een andere filosofie.

MARCO : Juist. En hoe plaats je Emmanuelle in deze filosofie?

PIERRE : Zij heeft hier geen plaats! Begrijp dat dan toch.

MARCO : Dat begrijp ik voor honderd procent.

LEO : Zie je wel, Pierre. Er is geen probleem. Marco zegt het, die Emmanuelle komt hier niet binnen.

PIERRE : Marco, lend me your ear. Thuis? Mag ze daar dan wél binnen?

MARCO : Natuurlijk niet. Ik ben niet dom. Gewoon de scheiding aanvragen.

PIERRE : (*Tot Leo*) Voila. Begrijp je nu wat ik bedoelde?

LEO : Ja. Nee. Ik heb geen idee of daar in de statuten wat over staat.

MARCO : Je gaat nog eens veranderen in statuten, jij. Pietje precies.

LEO : Beter dan een Pietje drie minuten, douche inbegrepen.

MARCO : Gaan we hier een beetje persoonlijk worden, ja.

LEO : Ja, want dat doe jij nooit, nee? Zeker niet als ik vergeten ben mijn pillen te pakken.

MARCO : Kom dan niet klagen.

LEO : Dat doe ik nooit. Maar jij, viespeuk, wil graag alle details weten van wat er in de andere kamers zoal allemaal gebeurt, want zonder die info haal je die drie minuten niet.

PIERRE : Is dat waar, Marco?

MARCO : Wat?

PIERRE : Dat jij onze gastvrouwen ondervraagd.

MARCO : Ze vertellen dat spontaan.

PIERRE : Holy shit, in pakskes!

MARCO : Ja, zo ongeveer omschrijven die jouw prestaties.

PIERRE : Leo, je bent een man naar mijn hart.

LEO : Pardon?

PIERRE : Als we dat aan Emmanuelle vertellen dan kunnen we er zeker van zijn dat 'drie-minuten-Marco' zijn wilde plannen in de koelkast kan steken.

MARCO : Waag het niet.

PIERRE : Wie wil er nu met "een drie minuten, douche inbegrepen" - vent een relatie beginnen. Zeker geen knap ding als Emmanuelle.

MARCO : Ken je haar?

PIERRE : De naam belooft veel goeds, zoals het boek.

MARCO : Je blijft met je bibliothecaris handen van haar af. Zelfs snel doorbladeren is verboden.

LEO : Onze Pierre heeft nog nooit een boek gelezen, enkel de kaft. Werk en privé moeten gescheiden blijven.

PIERRE : Dat is zoals bij een vrouw. Enkel de verpakking is belangrijk, niet de inhoud.

MARCO : Dan hebt ge u bij uw thuis-sitter lelijk vergist.

PIERRE : Je hebt mijn vrouw nog nooit gezien.

MARCO : Nee?

PIERRE : Nee. Misschien op een feestje ... *(beat)* Ja, natuurlijk, die keer, dat tuinfeest, toen we elkaar de sleutels gaven van deze rammelaar ... *(beat)* Toch niet daarna ..?

MARCO : *Le mani pulite!*

LEO : Je kan gerust zijn, Pierre, in artikel 117 van de statuten wordt gewag gemaakt van het feit dat op generlei wijze het bezit van de co-rammelaar kan worden gebruikt, misbruikt of verbruikt, in welke volgorde dan ook.

MARCO : Ha!

LEO : Ha?

PIERRE : Ha?

MARCO : Dan roep ik artikel 117 in om Emmanuelle te beschermen tegen jullie *manicallouse*.

LEO : Pardon?

PIERRE : Pardon?

MARCO : Jullie geile handjes.

LEO : Ze is je bezit nog niet.

MARCO : Dat wordt ze! *(Af in zijn kamer.)*

PIERRE : Die denkt dat hij Marcello Mastroianni is. *(Tegen de gesloten deur van Marco zijn kamer)* Niet overdrijven, ladykiller. *(Gaat daarna naar zijn kamer.)*

LEO : We zijn hier nog niet aan de nieuwe patatjes. *(Gaat ook naar zijn kamer.)*

(Black-out)

Scène 2

(Een "vrouw" poetst de rammelaar. Drie maal het voordeur bel signaal. Leo komt binnen en ziet - net zoals het publiek - enkel 'haar' rug. Emanuel zit met zijn hoofd in het meubel dat hij poetst.)

LEO : Dag. *(beat)* En u bent?

EMANUEL : *(klinkt onduidelijk)* Emanuel.

LEO : Ho. Emmanuelle! *(beat)* Wat doet u in de kast?

EMANUEL : Zo klaar. Nog de hoekjes en de kantjes afwerken. En dan kom ik uit de kast.
Alles proper. In een wipje gefikst.

LEO : Ziet er schitterend uit!

EMANUEL : Ik doe mijn best.

LEO : Wat een glimmende rondingen.

EMANUEL : Dankzij Mister Proper.

LEO : En dat kleedje. Eén en al verleiding als een bloem die moet geplukt worden.

EMANUEL : Leuk dat u het leuk vindt. Ik dacht zo - klaar! - zo'n bloemmotiefje zal de loft wat kleur geven. *(Staat nu recht en is frontaal te bewonderen.)*

(stilte.)

LEO : U hebt een snor.

EMANUEL : Ja.

LEO : Dat is niet normaal.

EMANUEL : Nee?

LEO : Als ik aan 'een' Emmanuelle denk, dan heeft die geen snor. Toch niet ... daar.

EMANUEL : Foei, stoutertje.

LEO : Ben je de poetsvrouw?

EMANUEL : Poetsman.

LEO : Emmanuelle?

EMANUEL : Emanuel.

LEO : Maar je loopt er bij als 'een' Emmanuelle.

EMANUEL : Ik vind het heerlijk om me als vrouw te kleden, dus als ik poets wordt Emanuel Emmanuelle.

LEO : En wat poets jij zoal?

EMANUEL : Alles.

LEO : Alles?

EMANUEL : Wat vuil is.

LEO : Ben je ...?

EMANUEL : Allergisch aan alles wat vuil is.

LEO : Ook aan vuil manieren?

EMANUEL : Als die zouden bestaan, ja.

(Drie maal het voordeur belgeluid.)

Volk! *(beat)* Oh, oh. Ik sta hier mijn tijd te verpraten. Zo haal ik nooit mijn 'targetje'. Die kamer moet nog een beurt krijgen.

LEO : Mijn kamer.

EMANUEL : En de badkamer. Ik begin er meteen aan. *(Hij loopt iets te veel in de richting van Leo.)*

LEO : Mijn kamer mag je doen. Van mij blijf je af. Die kant op.

(Emanuel af. Pierre op.)

PIERRE : Ha, Leo. Dat is goed op tijd.

LEO : Dag, Pierre. Waarvoor?

PIERRE : Hou je niet van de domme. Woensdag. Poetsdag. 'Poets-de-plaat' dag voor ons.

LEO : Juist. Vreselijk. Straks is het weer van: "en ik heb het weer allemaal alleen kunnen doen van voor naar achter wassen en plassen spic en span ziet het er uit maar een complimentje daar is meneer te moe voor zet u in uw zetel uw pantoffels en de whisky staan klaar".

PIERRE : Waar heb je het over?

LEO : Over mijn halve trouwboek.

PIERRE : Ik begrijp niet dat je daar nu aan denkt. Hier staan er dingen te gebeuren. Hier en nu. Niet thuis aan de haard.

LEO : Ja, ja. Maar om de dingen die hier staan te gebeuren te kunnen laten gebeuren moet ik er wel voor zorgen dat die halve trouwboek gesloten blijft. En daarmee bedoel ik dan dat mijn madame niet ontdekt dat alle pagina's na de eerste pagina, zijn dichtgeplakt met sperma dat niet bij haar is terechtgekomen.

PIERRE : Amai. Zijn we in een literaire porno mood?

LEO : Sta nu toch eens met uw twee kloten op de grond en niet met uw poten. Hier, hic et nunc. Hier gebeuren vreemde, angstaanjagende dingen.

PIERRE : Dat zei ik toch. En de dingen die jij vreemde, angstaanjagende dingen noemt, verberg ik voor mijn madame. Ik zeg 'dag' en poets de plaat.

LEO : Over poetsen gesproken ... Wat Marco te verbergen heeft dat is pas de max.

PIERRE : Ja, verliefd zijn ...

LEO : Op een man.

PIERRE : ... daar moet ik thuis niet mee afkomen. En op een man ... *(beat)* Wat! Leo, ik weet dat je een probleem hebt maar dat ga je niet oplossen op die manier. Verandering van spijs doet eten, maar van veggie naar omofaag, dat is wel heel drastisch.

LEO : Niet ik! Marco!

PIERRE : Nee? Ja? Onmogelijk!

LEO : Ik heb het gezien. Met dit paar ogen!

PIERRE : Nee? Jij hebt Marco bezig gezien ...

LEO : Ik heb Emmanuelle gezien.

PIERRE : Dat werd tijd. Je bent ruim 40 jaar achter.

LEO : De échte!

PIERRE : Die is dood. Emmanuelle Arsan stierf in 2005.

LEO : De Emmanuelle van Marco. En ze heet Emanuel. En ze is daar ...!

PIERRE : En wat doet ze daar?

LEO : Poetsen.

PIERRE : Het lief van Marco poetst? Toch niet met dienstencheques?

LEO : Nee, met Valois zegeltjes. Likken en spuiten.

PIERRE : Sparen. Valois zegeltjes die spaarde je om dan gratis extra te worden verwend met ... *(beat)* Nee? Dat meen je niet? Zo ken ik de Marco niet.

LEO : Daar poetst het bewijs.

PIERRE : De Marco, onze Marco verliefd op een halve madam. Geen sprake van. Marco dat is vis of vlees. Waarmee ik wil zeggen, misschien is Marco niet vies van een stukje vlees, maar als dat naar vis ruikt, dan gaat hij daar niet in bijten, dan blijft hij er af. Omgekeerd van hetzelfde. Die keer dat ik met hem naar de Comme Chez Soi ben gegaan en hij een stuk Japanse ...

EMANUEL : *(op.)* Voila. Spic en Span ...

PIERRE : Jawadde. Een 'janet' ...

(Leo zorgt er voor dat Pierre zich herpakt.)

Janus. Als de god Janus. De god met de twee gezichten.

EMANUEL : Spannend. Aangenaam kennismaken. Emanuel, om u te dienen.

PIERRE : Jawadde. Holy shit in pakskes!

LEO : Emanuel poetst de postkoets, wat zeg ik nu, ik ben helemaal in de war. Emanuel poetst onze Rammelaar.

PIERRE : Jawadde.

EMANUEL : Alles een grondige beurt geven, u weet wel.

PIERRE : Ja. Wat had je nog in gedachten? Mij toch niet?

EMANUEL : De badkamer. Die moet ik nog doen.

LEO : Doen. Doen, Emanuel. Stoort u zich vooral niet aan ons. *(Begeleidt Emanuel tot in de badkamer.)*

(Drie maal het voordeur belgeluid.)

Dat kan je niet menen, Pierre. Jij staat daar te 'testosteronnen' dat het een lieve lust is.

PIERRE : Ik? Natuurlijk niet. Toch niet op een man. Een halve man. Halve vrouw. Vis noch vlees.

LEO : Hij is vast vegetariër zoals jij.

PIERRE : Mijn eetgewoonten en mijn seksuele voorkeur lopen niet parallel.

LEO : Waarom stond je daar dan te apegapen als een stier naar een eerste trein?

PIERRE : Dat deed ik niet.

LEO : Ik weet wat ik zag.

PIERRE : Ik niet, dat is het juist. Ik begrijp niet dat je als man zulke verbouwingen kunt doen.

LEO : Wie zegt dat het een man is? Aangezien deze Emanuel graag poetst zou ik het logischer vinden dat het een vrouw is die mannelijk tracht voor te komen. In het ergste geval is het een hermafrodiet.

PIERRE : Ben je gek!

LEO : Je zei het zelf. De god Janus. Twee gezichten. Het kan net zo goed zijn dat Emanuel twee geslachten ....

PIERRE : *(onderbreekt)* Stop! Ik ga over mijn nek. Een borrel. Jij? *(Aan de bar schenkt hij zonder op een antwoord te wachten twee borrels uit.)*

MARCO : *(op.)* Zo vroeg al aan de drank! Dat is niet goed voor de prestatie, mannen. Maar aangezien er vandaag niet gepresteerd moet worden, geef er mij ook een.

LEO : Ik zou toch maar oppassen wat dat presteren betreft.

MARCO : Hoe bedoel je, Leo?

PIERRE : Misschien moet je wel dubbel presteren.

MARCO : Nu ben ik nieuwsgierig. Hebben jullie een 'specialleke' kunnen regelen?

LEO : Dat kan je wel stellen. Emanuel. Daar.

MARCO : Emmanuelle?

PIERRE : Dat kan ook.

MARCO : Maar ik kom net van bij haar. Een verrassing! Ze kan me niet meer missen! *(beat)* Ah ja, dat bedoelen jullie met 'dubbel' presteren. Emmanuelle, schat,

petatje ... *(Hij loopt naar de badkamer, gaat snel binnen en is even snel weer buiten.)* Wat is dat! Er staat een man in de douche!

LEO : Het is de kuisvrouw.

MARCO : Het is een man.

LEO : Ben je zeker?

MARCO : Afgaande op wat daar hangt ... ja!

LEO : Gelukkig.

PIERRE : Leo dacht aan een mogelijk tweeslachtig geval. Zijn fantasie sloeg op hol.

LEO : Komaan, wie is hier begonnen met fantaseren? Jij, toen je over die Januskop begon.

Pierre zei dat de 'kuisman' twee koppen had ...

PIERRE : Gezichten.

LEO : Dat is toch hetzelfde.

PIERRE : Dat is het niet. Twee koppen betekent dat er ook twee breinen zijn, twee paar ogen, enzovoort. Twee gezichten zitten onder één en dezelfde hersenpan. Net zoals twee geslachten aan hetzelfde lijf hangen bij een hermafrodit.

MARCO : Wat doet dat misbaksel in onze badkamer?

(Emanuel op uit badkamer. Heeft een tas bij. Hij is een man zonder franjes.)

EMANUEL : Voila! De job zit er op. Alles proper tot in de puntjes. *(Ziet hen)* Oeps, en plots waren ze met z'n drie.

PIERRE : De heilige drievuldigheid.

LEO : Een driekoppig monster. Die is goed. *(Lacht net iets te geforceerd.)*

MARCO : Genoeg gelachen. Wat doet u in onze badkamer?

EMANUEL : Ik heb mezelf een poetsbeurt gegeven. Ik bedoel, na de job, na het poetsen van het appartement kan de uiterlijke mens ook een opkikker gebruiken.

MARCO : En u vindt dat normaal?

EMANUEL : Hygiëne is de normaalste zaak van de wereld, nee toch?

MARCO : Ja, ja. Alleen niet ongevraagd in een ander zijn badkamer.

EMANUEL : Ik werd gevraagd de badkamer te poetsen. Alles wat er in staat. Stond. *(beat)* Zijn de heren tevreden over de service? Goed. Als een van jullie hier dan nog even wil tekenen. *(Loopt tot bij zijn tas, haalt de documenten er uit en biedt*

ze aan.) Als ik het goed heb begrepen willen jullie nog meer gebruik maken van mij ...

(Reactie van het drietal)

Mijn, pardon, onze diensten. Om te kunnen genieten van de gebruikelijke kortingen op de dienstencheques dienen deze formulieren in drievoud te worden ingevuld, één exemplaar voor ons, één voor de FOD en één voor jullie. Wie gaat het doen?

LEO : Wat?

EMANUEL : Teken. Handtekenen.

MARCO : Dat doe ik wel.

(Aan de bar wordt alles geregeld terwijl Leo en Pierre verbaasd toekijken.)

EMANUEL : Zo, tot volgende week. Zelfde uur. *(Net voor hij buiten gaat, hervalt hij in zijn poetsvrouw rol.)* Shawkes. *(af.)*

PIERRE : Jij weet hier meer over!

MARCO : Ik vind dat onze Rammelaar er pico bello uit moet zien, dus heb ik wat hulp ingeroepen. Ik was vergeten dat vandaag een poetsdag was. En ik heb zeker géén man besteld.

LEO : Ik wist het. Ik wist het.

PIERRE : Wat?

LEO : Dat Marco zijn Emmanuelle niet deze Emanuel kon zijn.

MARCO : Vanzelfsprekend. Ik val niet op mannen.

LEO : Daarnet was Emanuel nog Emmanuelle. Ik bedoel, hij was een zij of zij een hij, daar zijn we nog niet uit. Kortom, vis noch vlees. En ik zei nog tegen Pierre, onze Marco is een vleeseter.

MARCO : Juist. *(beat)* Goed. Blij dat jullie mijn oproep hebben opgevolgd, want ik heb een belangrijke mededeling te doen. Emmanuelle komt hiernaartoe.

LEO : Ik wist het. Ik wist het.

PIERRE : Wat?